

ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

Κεφαலைο 1

1 - 2

Παυλος και Τιμοθεος δουλοι *ΧΡΥ ΙΗΥ* πασιν αγιοις εν Φιλιπποις εν *ΧΡΩ ΙΗΥ* τοις ουσιν συν επισκοποις και διακονοις, χαρις υμιν και ειρηνη απο *ΘΥ ΠΡΣ* ημων και κυριου *ΙΗΥ ΧΡΥ*.

3 - 11

Ευχαριστω τω *ΘΩ* μου επι παση τη μνεια υμων παντοτε εν παση δεησει μου υπερ παντων υμων, μετα χαρας την δεησιν ποιουμενος, επι τη κοινωνια υμων εις το ευαγγελιον απο της πρωτης ημερας αχρι του νυν, πεποιθως αυτο τουτο, οτι ο εναρξαμενος εν υμιν εργον αγαθον επιτελεσει αχρι ημερας *ΧΥ ΙΗΥ*. Καθως εστιν δικαιον εμοι τουτο φρονειν υπερ παντων υμων δια το εχειν με εν τη καρδια υμας, εν τε τοις δεσμοις μου και εν τη απολογια και βεβαιωσει του ευαγγελιου και κοινωνους μου της χαριτος παντας υμας οντας, μαρτυς γαρ ο *ΘΣ* ως επιποθω παντας υμας εν σπλαγγχοις *ΧΡΥ ΙΗΥ*. Και τουτο προσευχομαι, ινα η αγαπη υμων ετι μαλλον και μαλλον περισσευη εν επιγνωσει και παση αισθησει εις το δοκιμαζειν υμας τα διαφεροντα, ινα ητε ειλικρινεις και απροσκοποι εις την ημεραν *ΧΡΥ*, πεπληρωμενοι καρπον δικαιοσυνης τον δια *ΧΡΥ ΙΗΥ* εις δοξαν *ΘΥ* και επαινον εμοι.

12 - 26

Γινωσκειν δε υμας βουλομαι, αδελφοι, οτι τα κατ' εμε μαλλον εις προκοπην του ευαγγελιου εληλυθεν, ωστε τους δεσμους μου φανερους εν *ΧΡΩ* γενεσθαι εν ολω τω πραιτωριω και τοις λοιποις πασι, και τους πλειονας των αδελφων εν *ΚΩ* πεποιθοτας τοις δεσμοις μου περισσοτερωσ τολμαν αφοβως τον λογον λαλειν. τινες μεν δε δια φθονον και εριν, τινες δε και δι' ευδοκιαν τον *ΧΡΝ* κηρυσσουσιν· οι μεν εξ αγαπης, ειδοτες οτι εις απολογιαν του ευαγγελιου κειμαι, οι δε εξ εριθειας τον *ΧΡΝ* καταγγελλουσιν, ουχ αγνωσ, οιομενοι θλιψιν εγειρειν τοις δεσμοις μου. Τι γαρ; πλην οτι παντι τροπω, ει προφασει ειτε αληθεια, *ΧΣ* καταγγελλεται, αλλα και εν τουτω χαιρω. Αλλα και χαρησομαι, οίδα δε οτι τουτο μοι αποβησεται εις σωτηριαν δια της υμων δεησεως και επιχορηγιας του *ΠΝΣ ΧΡΥ ΙΗΥ* κατα την αποκαραδοκιαν και ελπιδα μου, οτι εν ουδενι αισχυνθησομαι αλλ' εν παση παρρησια ως παντοτε και νυν μεγαλυνθησεται *ΧΣ* εν τω σωματι μου, ειτε δια ζωης ειτε δια θανατου. Εμοι γαρ το ζην *ΧΡΣ* και το αποθανειν κερδος, ει δε το ζην εν σαρκι, τουτο μοι καρπος εργου, και τι αιρησωμαι ου γνωριζω. συνεχομαι δε εκ των δυο, την επιθυμιαν εχων το αναλυσαι και συν *ΧΡΩ* ειναι, πολλω γαρ κρεισσον· το δε επιμενειν εν τη σαρκι αναγκαιοτερον δι' υμας, και τουτο πεποιθως οίδα οτι μενω και παραμενω πασιν υμιν εις την υμων προκοπην και χαραν της πιστεως, ινα το καυχημα υμων περισσευη εν *ΧΡΩ ΙΗΥ* εν εμοι δια της εμης παρουσιας παλιν προς υμας.

27 - 30

Μονον αξιως του ευαγγελιου του *ΧΡΥ* πολιτευεσθε, ινα ειτε ελθων και ιδων υμας ειτε απων ακουω τα περι υμων, οτι στηκετε εν ενι *ΠΝΙ*, μια ψυχη συναθλωντες τη πιστει του ευαγγελιου και μη πτυρομενοι εν μηδενι υπο των αντικειμενων, ητις εστιν αυτοις ενδειξις απωλειας, υμων δε σωτηριας, και τουτο απο *ΘΥ*· οτι υμιν εχαρισθη το υπερ *ΧΡΥ*, ου μονον το εις αυτον πιστευειν αλλα και το υπερ αυτου πασχειν, τον αυτον αγωνα εχοντες, οιον ειδατε και εν εμοι και νυν ακουετε.

Κεφαலைο 2

1 - 11

Ει τις ουν παρακλησις εν *ΧΩ*, ει τι παραμυθιον αγαπης, ει τις κοινωνια *ΠΝΣ*, ει τις σπλαγγχνα και οικτιρμοι, πληρωσατε μου την χαραν ινα το αυτο φρονητε, την αυτην αγαπην εχοντες, συμφυχοι, το εν φρονουντες, μηδεν κατ' εριθειαν μηδε κατα κενοδοξιαν αλλα τη ταπεινοφροσυνη αλληλους προηγουμενοι τους υπερεχοντας εαυτων, μη τα εαυτων εκαστος σκοπουντες αλλα και τα ετερων εκαστοι. Τουτο γαρ φρονειτε εν ημιν ο και εν *ΧΡΩ ΙΗΥ*, ος εν μορφη *ΘΥ* υπαρχων ουχ αρπαγμα ον ηγησατο ειναι ισα *ΘΩ*, αλλα εαυτον εκενωσεν μορφην δουλου λαβων, εν ομοιωματι ανθρωπου γενομενος· και σχηματι ευρεθεις ως ανθρωπος εταπεινωσεν εαυτον γενομενος υπηκοος μεχρι θανατου, θανατου δε *ΣΤΡΩΥ*. διο και ο *ΘΣ* αυτον υπερυψωσεν και εχαρισατο αυτω το ονομα το υπερ παν ονομα, ινα εν τω ονοματι *ΙΗΥ* παν γονυ καμψη επουρανιων και επιγειων και καταχθονιων και πασα γλωσσα εξομολογησεται οτι *ΚΣ ΠΗΣ ΧΡΣ* εις δοξαν *ΘΥ ΠΡΣ*.

12 - 18

Ωστε, αγαπητοι μου, καθως παντοτε υπηκουσατε, μη ως εν τη παρουσια μου μονον αλλα νυν πολλω μαλλον εν τη απουσια μου, μετα φοβου και τρομου την εαυτων σωτηριαν κατεργαζεσθε· *ΘΣ* γαρ εστιν ο ενεργων εν υμιν και το θελειν και το ενεργειν υπερ της ευδοκιας. Παντα ποιειτε χωρις γογγυσμων και διαλογισμων, ινα ητε αμεμπτοι και ακεραιοι, τεκνα *ΘΥ* αμωμα μεσον γενεας σκολιας και διεστραμμενης, εν οις φαινεσθε ως φωστηρες εν κοσμω, λογον ζωης επεχοντες, εις καυχημα εμοι εις ημεραν *ΧΡΥ*, οτι ουκ εις κενον εδραμον ουδε εις κενον εκοπιασα. Αλλα ει και σπενδομαι επι τη θυσια και λειτουργια της πιστεως υμων, χαιρω και συγχαίρω πασιν υμιν· το δε αυτο και υμεις χαιρετε και υμεις χαιρετε και συγχαίρετε μοι

19 - 20

Ελπίζω δε εν *ΚΩ ΙΗΥ* Τιμοθεον ταχεως πεμψαι υμιν, ινα καγω ευψυχω γνους τα περι υμων. ουδενα γαρ

20 (cont)
- 30

εχω ισοψυχον, οστις γνησιως τα περι υμων μεριμνησει· οι παντες γαρ τα εαυτων ζητουσιν, ου τα *ΙΗΥ ΧΡΥ*. την δε δοκιμην αυτου οιδατε, οτι ως *ΠΡΙ* τεκνον συν εμοι εδουλευσεν εις το ευαγγελιον. τουτο μεν ουν ελπιζω πεμψαι ως αν αφιδω τα περι εμε εξ αυτης· πεποιθα εν *ΚΩ* οτι και αυτος ταχεως ελευσομαι. Αναγκαιον δε ηγησαμην Επαφροδιτον τον αδελφον και συνεργον και συστρατιωτην μου, υμων δε αποστολον και λειτουργον της χρειας μου, πεμψαι προς υμας, επειδη επιποθων ην πεμψαι προς υμας και αδημωνων, διοτι ηκουσατε οτι ησθενησεν. και γαρ ησθενησεν παραπλησιον θανατω· αλλα ο *ΘΣ* ηλεησεν αυτον, ουκ αυτον δε μονον αλλα και εμε, ινα μη λυπην επι λυπην σχω. σπουδαιοτερωσ ουν επεμψα αυτον, ινα ιδοντες αυτον παλιν χαρητε καγω αλυποτερωσ ω. προσδεχεσθε ουν αυτον εν *ΚΩ* μετα πασης χαρας και τους τοιουτους εντιμους εχετε, οτι δια το εργον *ΧΡΥ* μεχρι θανατου ηγγισεν παραβολευσαμενος τη ψυχη, ινα αναπληρωση το υμων υστερημα της προς εμε λειτουργιας.

Κεφαλαιο 3

1 - 16

Το λοιπον, αδελφοι, χαιρετε εν *ΚΩ*. τα αυτα γραφειν υμιν εμοι μεν ουκ οκνηρον, υμιν δε ασφαλεις. Βλεπετε τους κυνας, βλεπετε τους κακους εργατας, βλεπετε την κατατομην. ημεις γαρ εσμεν η περιτομη, οι εν πνευματι λατρευοντες και καυχωμενοι εν *ΧΡΩ ΙΗΥ* και ουκ εν σαρκι πεποιθοτες, καιπερ εγω εχων πεποιθησιν και εν σαρκι. Ει τις δοκει αλλος πεποιθεναι εν σαρκι, εγω μαλλον· περιτομης οκταημερος, εκ γενους Ισραηλ, φυλης Βενιαμιν, Εβραιος εξ Εβραιων, κατα νομον Φαρισαιος, κατα ζηλος διωκων εκκλησιαν, κατα δικαιοσυνην την εν νομω γενομενος αμεμπτos. Ατινα ην μοι κερδη, ταυτα ηγημαι δια τον *ΧΝ* ζημιαν. αλλα μενουνγε ηγουμαι παντα ζημιαν ειναι δια το υπερεχον της γνωσεως του *ΧΡΥ ΙΗΥ* του *ΚΥ* μου, δι' ον τα παντα εξημιωθην, και ηγουμαι σκυβαλα, ινα *ΧΡΝ* κερδησω και ευρεθω εν αυτω, μη εχων εμην δικαιοσυνην την εκ νομου αλλα την δια πιστεως *ΧΡΥ*, την εκ *ΘΥ* δικαιοσυνην επι τη πιστει, του γνωμαι αυτον και την δυναμιν της αναστασεως αυτου και κοινωνιαν παθηματων αυτου, συμμορφιζομενος τω θανατω αυτου, ει πως κατανησω εις την εξαναστασιν την εκ νεκρων. Ουχ οτι ηδη ελαβον η ηδη δεδικαιωμαι η ηδη τετελειωμαι, διωκω δε ει και καταλαβω, εφ' ω και κατελημφθην υπο *ΧΥ ΙΗΥ*. αδελφοι, εγω εμαυτον ου λογιζομαι κατειληφεναι· εν δε, τα μεν οπισω επιλανθανομενος τοις δε εμπροσθεν επεκτεινομενος, κατα σκοπον διωκω εις το βραβειον της ανω κλησεως του *ΘΥ* εν *ΙΥ ΧΩ*. Οσοι ουν τελειοι, τουτο φρονωμεν· και ει τι ετερωσ φρονειτε, και τουτο ο *ΘΣ* υμιν αποκαλυψει· πλην εις ο εφθασαμεν, τω αυτω στοιχειν.

17 - 21

Συμμιμηται μου γινεσθε, αδελφοι, και σκοπειτε τους ουτως περιπατουντας καθως και εχετε τυπον ημας. πολλοι γαρ περιπατουσιν ουσ πολλακις ελεγον υμιν, νυν δε κλαιων λεγω, βλεπετε τους εχθρους του *ΣΤΡΟΥ* του *ΧΡΥ*, ων το τελos απωλεια, ων ο *ΘΣ* η κοιλια και η δοξα εν τη αισχυνη αυτων, οι τα επιγεια φρονουντες. ημων γαρ το πολιτευμα εν ουρανοις υπαρχει, εξ ου και σωτηρα *ΙΗΝ ΧΝ*, ος μετασχηματισει το σωμα της ταπεινωσεως ημων συμμορφον τω σωματι της δοξης αυτου κατα την ενεργειαν του δυνασθαι αυτον και υποταξαι αυτω τα παντα.

Κεφαλαιο 4

1 - 7

Οστε, αδελφοι μου αγαπητοι και επιποθητοι, χαρα και στεφανος μου, ουτως στηκετε εν *ΚΩ*, αγαπητοι. Ευοδιαν παρακαλω και Συντυχην παρακαλω το αυτο φρονειν εν *ΚΩ*. ναι ερωτω και, γνησιε συζυγε, συλλαμβανου αυταις, αιτινες εν τω ευαγγελιω συνηθλησαν μοι μετα και Κλημεντος και των λοιπων συνεργων μου, ων τα ονοματα εν βιβλω ζωης. Χαιρετε εν *ΚΩ* παντοτε· παλιν ερω, χαιρετε. το επιεικες υμων γνωσθητω πασιν ανθρωποις. ο *ΚΣ* εγγυς. μηδεν μεριμνατε, αλλ' εν παντι τη προσευχη και τη δεησει μετα ευχαριστιας μετα ευχαριστιας τα αιτηματα υμων γνωριζεσθω προς τον *ΘΝ*. και η ειρηνη του *ΘΥ* η υπερεχουσα παντα νουν φρουρησει τας καρδιας υμων και τα νοηματα υμων εν *ΚΩ ΙΗΥ*.

8 - 9

Το λοιπον, αδελφοι, οσα εστιν αληθη, οσα σεμνα, οσα δικαια, οσα αγνα, οσα προσφιλη, οσα ευφημα, ει τις αρετη και ει τις επαινος, ταυτα λογιζεσθε· α και εμαθετε και παρελαβετε και ηκουσατε και ειδατε εν εμοι, ταυτα πρασσετε· και ο *ΘΣ* της ειρηνης εσται μεθ' υμων.

10 - 19

Εχαρην δε εν *ΚΩ* μεγαλωσ οτι ηδη ποτε ανεθαλετε το υπερ εμου φρονειν, εφ' ω και εφρονειτε, ηκαιρεισθε δε. ουχ οτι καθ' υστερησιν λεγω, εγω γαρ εμαθον εν οις ειμι αυταρκης ειναι. οίδα και ταπεινουσθαι, οίδα και περισσευειν· εν παντι και εν πασιν μεμνημαι, και χορταζεσθαι και πειναν και περισσευειν και υστερεισθαι· παντα ισχυω εν τω ενδυναμουντι με. πλην καλωσ εποιησατε συγκοινωνησαντες μοι τη θλιψει. οιδατε δε και υμεις, Φιλιπησιοι, οτι εν αρχη του ευαγγελιου, οτε εξηλθον απο Μακεδονιας, ουδεμια μοι εκκλησια εκοινωνησεν εις λογον δοσεως και λημψεως ει μη υμεις μονον, οτι και εν Θεσσαλονικη και απαξ και δις την χρειαν μοι επεμψατε. ουχ οτι επιζητω τον καρπον τον πλεοναζοντα εις λογον υμων. απεχω δε παντα και περισσευω· πεπληρωμαι δε δεξαμενος παρα Επαφροδιτου τα παρ' υμων, οσμην ευωδιας, θυσιαν δεκτην, ευαρεστον τω *ΘΩ*. ο δε *ΘΣ* μου πληρωσει

19 (cont)
- 20

πασαν χρειαν υμων κατα το πλουτος αυτου εν δοξη εν ΧΡΩ ΠΗΥ. τω δε ΘΩ και ΠΡΙ ημων η δοξα εις τους αιωνας των αιωνων, αμην.

21 - 23

Ασπασασθε παντα αγιον εν ΧΡΩ ΠΗΥ. ασπαζονται υμας οι συν εμοι αδελφοι. ασπαζονται υμας παντες οι αγιοι, μαλιστα δε οι εκ της Καισαρος οικιας. Η χαρις του ΚΥ ημων ΠΗΥ ΧΡΥ μετα του ΠΝΣ υμων, αμην.

Philippians: Textual Critical Edition

Basis of *The Way To Yahuweh* Translation